ז) [מוכן כ: כח.], ג) קינים פ"ג מ"ג, ג) [פ"ו מ"ג וע' מוי"ט], ד) וע' לעיל סז. תוד"ה והרי, ה) ד"ה והרי:

גליון הש"ס

תוד"ה מלק וכו' מוהר"ר ר"י בעזה. עיין לקמן דף פד ע"ב תד"ה ומיהו ולעיל מי כפ"ד. ועי' כריש מעילה תד"ה וכיפה:

שינויי נוסחאות

א) נקט"ת נוסחאות גרסו' להך בגף כפוים כמצנה (הגרי"ב). גלגל מלמון הגמ' בע"ב משמע כני' שלפנינו (רש"ש ונ"ש). וכן משמע מדברי הרמב"ם (יד דוד): ב) ואינן מטמאין (כי"מ): ג) מטמאין (כי"מ): ד) לנדרה או להביא שש בשתי פעמים שתי תורים עם עולת חובתה ושני בני יונה ופרידה אחת ממין חובתה בקרבן אחר וכשהביאה כו': (ר"ב"ש): ה) ל"ל אחר. וכ"כ בתוי"ט בקנים, וכ"ל אחציים עמה קן אחד ממין אחר לספק פירושה, שהרי קובעתו כו', כ"ל וכ"כ ע"כ לריכה עוד פריכה אחת מאותו מין שהביאה כבר למוצפה (רש"ש): ו) ל"ל אחר (ב"ש, רש"ש ונ"ש). כ"ל קן ופרידה ממין אחד (גליון). ועי' מ"ד: ז) ב' תורין כל"ל (דברי חמודים): ח) כ"מ מכלן ועד סוף הלילוח אם לא שנפסל אחת מן הראשונים היה דייה עוד בג' פרידין א' ממין הראשונים שקרבה ממין עולת חובתה וקן ממין אחר דמכמה נפשך הקריב ב' תורין עם מין חובתה וב' בני יונה עם מין חובתה אבל לפי שעשה הכהן חצייה למטה ונמצא שלא עשתה כלום בראשונים לנדרה שהרי לא קרבו אלא ב' עולות בקרבן בפעם אחד והיא קבועה עליה ג' יחד הלכך אם הראשונים מין אחד היו צריכין עוד ה' עולות ג' מאותו המין וב' ממין אחר ב' קינין מב' מינין לספק פירושה ופרידה אחת לקביעותה להביא אחת ממין חובתה עם נדרה וחובתה כבר קרבה ויצאת ידיה (כי"י, וכעי"ז בכי"פ): ט) ל"ל רבן (*ש"ס): י) ל"ל ידי לידתה (*ש"ס). כ"מ ידי חובתה (גליון): יא) כ"מ צריכה שתביא עוד ד' פרידין לנדרה. ב' קינין מב' מינין שהרי פירושה ואינה יודעת מה פרשה והדוקקה לב' מינין והיא אינה יודעת אימה מין הבהמה. לעולה ומב' מינין שמא הראשונים קרבו למטה ויצאת ידי חטאת וצריכה להביא עולה מאותו המין לזווג לו והיא אינה יודעת מאימה מין היה וצריכה שתביאנה יתר לפי שקבעה נדרה עם חובתה (כי"י). כ"מ, מאימה מין היה והרי לו זוג ממנה משתים שהביאה לחובתה משני מינין (כי"פ): יב) משני מינין כל"ל (ש"ס) וסמ"ל וכ"ל ומ"ל וב' לעולת חובתה (ב"ש): יג) ס"מ וחטאת אחת. מאימה מין שתרצה שמא הראשונים קרבו למעלה ולא יצאת ידי חטאת ואע"פ שאינה יודעת מאימה מין היו הראשונים תביא חטאת מאחד המינין ותאמר אם זה ממין הראשונים הוא הרי זה בן זוג לעולה שקרבה כבר ואם מין אחר הוא הרי הוא בן זוג לפרידת מינו שאני מביאה עמו מן השתים שתביא[ה] באחרונה לעולת חובתה (מאותו מין של חטאת (כי"פ)) ורבנן דפליגי הכא עלה דבן עזאי לטעמייהו דאמר' במסכת קינין האשה שהביאה עולתה תור ואחר כך הביאה חטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה שהכל הולך אחר חטאת ואף היא אחרונה ואף זו אי נמי קרבה עולתה הראשונה ממין אחר עכשיו שהביאה חטאתה שלא מאותו המין תכפול ותזווג לו העולה מן השתים שהיא שתביא עמה:

נתנתן לכהן ואינה יודעת מה נתנה. כמנס לחק הקונטרס לאוקמה בשקבעה נדבה עם חובתה להך בגף מימוקמא שפיר בשלו קבעה: **כשהוא** חי קולו **אחד בשהוא מת** קולו ז'. מפרש במסכת קינין (פ"ג מ"ו) קרניו למטורות משמע דשעות שלש מן הכסף וכן משמע בפרק כל הלמים (ע"ז דף מז. ושם) דבעי רמי בר חמא המשחוה לבהמה קרניה מהו למטורות ומימה דבקומץ רבה (מנחות דף כח.) תניא מטורות היתה בהם מן הטשת של כסף מיהו מהניא לן קצה כולי האי להתם בשל משה שלש היו כשרות לדורות כדמשמע התם אבל קצה ממסכת תמיד (דף לג:) [ג] דתנן ושמי מטורות של כסף בידם שלש משמע דלף לדורות בשל כסף ותירץ ר"ת דשני ענייני מטורות היו של כהנים בשל כסף ושל לוים בשל קרני בהמה לכלי שיר ועוד י"ל דמטורות דקנים ודמסכת ע"ז היינו שופר כדאמר בסוף במה מדליקין (שבת דף לו.) ובפרק לולב הגזול (סוכה דף לד.) **למיסתני** שמהמייהו מטורתא שיפורא שיפורא מטורתא ובסוף במה מדליקין (שבת דף לו.) מיכא גרייתא שקולתה למטורות שופר ומיהו קשה דבמסכת עבודה זרה ליישי במכשירי קרבן כדאמר התם ועל הקרבן לא היו מוקעין בשופר אלא במטורות כדכתיב ותקעתם במטורות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם (במדבר י): **אימר דא"ר יהושע (בן לוי) לאפוקה מידי מעילה למיסק ליה לחובה מי אמר.** תימה מ"ש זו מזו וי"ל דכי התי גוונא משכחת פ"ק דמנחות [ד] (דף יב.) דזריקה מועלת ליוצא ושיריס שחסרו בין קמיצה להקטרה שחסורין בחליבה והקטרתן מוליח מידי מעילה ושריקת פיגול (ר"ל) בפ"ק דמעילה (דף ג:) דמפקא מידי מעילה מע"ג דלא עלה לשם חובה וי"מ דמלחוריית משכחת [ה] ונעשה חטאת גמורה ותקנתא דלבנן היא דאיכא עולה לשם חובה ול"ל דקסבר ר' יהושע אין שחיטה לעוף מן התורה וחולין שנעזרה לגו לחוריית דלמאי נגזר (דף כט.). גבי מדיר בנו בגזיר למ"ד כדי לחנכו במצות ולי נמי קסבר חולין בעזרה לחוריית חיה ועוף לגו לחוריית דלמאי נגזר [ה] ר"ם בפ' כיסוי הדם (חולין דף פה:) דקסבר לחוריית ולפ"ה חיה ועוף לגו לחוריית ולית ליה דרשה בפ"ג [ט] דקדושין (דף מז: נח.) דמרבה בעופות וא"ת למ"ד לגו לחוריית לימלי לימלי מינטרין קרא לחטאת העוף בהא על הספק דהא ר' יוסי בר חנינא דאמר לגו לחוריית דמוכח בגזיר ומצרין קרא לחטאת העוף בהא על הספק וי"ל לחתא קרא למימר [ו] להניח על הספק כמו בבהמה אשם תלוי: **מלק בשמאל או בלילה אין ממאין בבית הבליעה.** לכאורה כולה מתניתין ר"ש היא דאמר לקמן בפרק המזבח מקדש (דף פד. ושם) דלריכה שחיטה ומתניתין דלא כוותיה דאמר אין שחיטה לעוף ומתניתין דלא כוותיה דאמר אין שחיטה לעוף ומתניתין דלא כוותיה דאמר אין שחיטה לעוף